

Mektig dansebandkonsert i l

Landets beste danseband, Ole Ivars, sørget for en to-timers seiersgang for om lag 700 ihuga fans i stor-salen i Harstad Kulturhus lørdag kveld.

ANMELDELSE

KONSERT:

Ole Ivars

Harstad Kulturhus

ANDREAS ISACHSEN
ais@ht.no

Å overvære et danseband holde konsert uten at ei sjel i salen fikk testa danseegenskapene hører antakelig med til sjeldenheten. For undertegnede var dette en sjelden gang, faktisk første gang, jeg var på konsert med et danseband. Jeg valgte meg anledningen ganske enkelt fordi Ole Ivars har holdt på som band i 60 år, og tør jeg påstå gjennom mange år har vært Norges beste danseband. Bekreftelsen fikk jeg lørdag kveld.

Allsangfaktor

Ikke overraskende hadde bandet publikum i sin hule hånd fra første tone i en 14 minutter lang medley med seks låter fra de første årene på 60- tallet bandet begynte å spille. Deretter fulgte åtte låter fra ulike tidsepoker i bandets historie, som fikk allsangfaktoren blant publikum til å høres, ikke minst på låten «En får være som en er».

En ny medley på 14 minutter fulgte, denne gang med nyere låter, som også mange i salen virket å dra kjensel på.

Innlevelse

Så kom låten bare publikum i Harstad fikk høre på denne avskjedsturneen, «En engel fra Kvæfjord». Med stor innlevelse fortalte William Kristoffersen

IMPONERTE: Ole Ivars slo til med en totimers konsert som gikk rett hjem hos publikum.

FOTO: ANDREAS ISACHSEN

detaljer fra opplevelsen bandet hadde i 1992 da de ankom Kvæfjord Hotel. Flere detaljer som skapte latter blant publikum. Og med engelen fra Kvæfjord, Ann-Elisabeth Trønnes, til stede i salen, fikk både hun og bandet velfortjent applaus fra publikum.

Imponerende

Allerede på dette stadiet av konserten hadde undertegnede latt seg imponere av bandmedlemmenes ferdigheter som musiker. Aller mest la jeg merke til en saksofonist- fløytist og klarinett-spillende Arne Willy Foss. Vel

nok er ikke dansebandformen verden mest kompliserte musikkform, men måten han fylte ut lydbilde i melodiene på med sine instrumenter, var rett og slett imponerende.

På motsatt side av scenen trakterte Bjørn Elvestad gitaren stødig og trygt gjennom hele konserten, og at denne mannen oste av musikalitet var lett å oppdage. Han gjorde ikke mye av seg på scenen, men lot gitaren gjøre jobben, og det til gagns.

Solide musikere

Ubestridt frontfigur William

Kristoffersen behersker dansebandstilen som få andre. En stødigere bassist og vokalist finnes knapt innen sjangeren, og sammen med hovedvokalist Espen Hagen Olsen loset de publikum gjennom den ene hiten etter den andre, der Hagen Olsen på flere av låtene fikk salen med på allsang.

Glemmes må ikke keyboardist Ole Ødegård, eneste medlem som har vært med helt siden starten i 1964. Uten hans traktering av brettene ville lydbildet blitt nokså tamt, er jeg redd for.

Trommeslager Morten Nyhus har vært med i bandet siden

2017. Stødig, uten de store faktorer eller tekniske finesser, sikret han at bandets grunnkomp ble godt ivaretatt.

Allsang, mobillys og trampeklapp

At publikum hadde hatt en fin kveld kom til de grader til syne da Ole Ivars avsluttet med en av dansebandsjangerens mest kjente signaturlåter, «Jag trodde ånglarna fans bara i himmelen». Allsang, hundrevis av lys fra mobiltelefoner og trampeklapp fra publikum, kan ikke kalles annet en et synlig bevis på at dette var en kveld publikum satte stor pris på.

Hjertelig gjensyn med «Engelen fra Kvæfjord»

For 32 år siden gjorde Ann-Elisabeth Trønnes et uutslettelig inntrykk på dansebandet Ole Ivars. Lørdag var tiden inne for et hjertelig gjensyn.

ANDREAS ISACHSEN

ais@ht.no

Harstad Tidende sitter sammen med Trønnes og venninna Gunn Laila Zahl Johansen foajeen på Clarion Collection Hotel i Kulturhuset og venter på at William Kristoffersen og bandet skal dukke opp.

Praten gikk løst

– Klart jeg er spent! Her venta en stund på dette, og er nysgjerrig på hva de husker fra dette

møte, sier Trønnes i det Kristoffersen kommer luskende inn i lokalet.

Det tok ikke mange sekunder da de to møttes i hotelllobbyen, før praten gikk løst om opplevelsen. Hele bandet var også tilstede for å mimre om det som skjedde da Ann-Elisabeth Trønnes, som da var hotelldirektør på Kvæfjord hotell, midt på natta sørget for at bandmedlemmene både fikk tak over hodet og et reall fiskemåltid servert.

– Dukket opp med en diger torsk

Tre av dagens bandmedlemmer spilte ikke i bandet i 1992, og lyttet spent når William Kristoffersen fortalte.

– Vi ble tatt i mot av betjeningen ved hotellet på en måte vi sjelden opplever. Vi ankom

HJERTEG MØTE: Her får William Kristoffersen endelig møte Engelen fra Kvæfjord, Ann-Elisabeth Trønnes.

FOTO: ANDREAS ISACHSEN

svært sent og hadde ikke forventet å få noe annet en kanskje en god seng å sove i. Men her dukka raskt kokken opp med en diger torsk, og lurte på om vi

kunne tenkt oss en fiskemiddag. Rom fikk vi også. Det endte med at vi ble sittende en god stund utover natta med god mat og drikke, forteller Kristoffersen.

– Eneste sted den spilles

Opplevelsen fra Kvæfjord var ifølge Kristoffersen noe bandet snakket ofte om, da det slett ikke var dagligdags med denne form for oppvarning.

– Det gikk ikke lange stunder før jeg lagde en sang om den sørvisen vi fikk, og slik ble «Engelen fra Kvæfjord» til. Den spiller vi her i Harstad i kveld, som eneste sted på denne avslutningsturneen, sier han.

– Det var utrolig koselig

Etter en god halvtime sammen med bandet takket de for seg da tiden var inne for lydsjekk i Storsalen.

Ann- Elisabeth første kommentar etter møtet var:

– Utrolig koselig, nesten som man følte at man møtte gamle

kulturhuset

700 FANS: Det var ikke vanskelig å få med seg at publikum trivdes under konserten. FOTO: ANDREAS ISACHSEN

FRONTFIGUR: William Kristoffersen er bandets ubestridte frontfigur. FOTO: ANDREAS ISACHSEN

KOSTE SEG: Line Myrland koste seg på konserten og fikk hilse på William Kristoffersen etter konserten. FOTO: ANDREAS ISACHSEN

FULGTE MED: Bandmedlemmene i Ole Ivars fulgte interessert med i hva Ann-Elisabeth og William snakket om fra møte i 1992. FOTO: ANDREAS ISACHSEN

kjenninger. Det var artig å høre William fortelle fra det de opplevde den gang i Kvæfjord. Mye av det han husket hadde jeg glemt selv. Det var også interessant å høre de fortelle om alle

årene og livet de har hatt på veien i løpet av de 60 årene de har holdt på. Nå er det bare å glede seg til konserten i kveld, sier Ann-Elisabeth Trønnes, «Engelen fra Kvæfjord».